

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

De notis spirituum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

præuenit, & ad sequenda sua sanctissima consilia, & in-
spirationes inuitat, calcar addant oportet.

*Investigan-
da remora.*

Quod si necdum animus, verum cernere & amplecti
potest, videndum quæ & vbi remora sit; & deprehensâ
eâ, optimum elige, ac tandem divinæ majestati in holo-
caustum offer, gratiasque deinde age pro lumine, &
bonâ voluntate.

*Quâ ratione
animus con-
fermandus.
& ad pristi-
num seruo-
rem reuo-
candus.*

Hunc modum expressi in præcipuis piæ vitæ officiis.
Primò, ut paradigma tibi foret, ô lector, in omnî deli-
beratione, secundo ut postquam deliberatione factâ
pium aliquod decretum feceris, hæc capita revolven-
do in eo te queas confirmare. Certum enim est omnes
qui aut religiosæ vitæ statum, aut aliquod aliud piû vi-
vendi genus maturo consilio elegerunt, pro humanâ
fragilitate flaccescere; ac tum ad renovationem peruti-
le esse relegere vestigia, & rationes quibus sancti illud
consilij amplexi erant. Quod enim adeò celebratum
est in vitâ religiosâ, & pro spiritus renovatione comen-
datur, representare sibi diem, quo quis egressus est de
terrâ Ægypti, quo spiritu, quibus rationibus impulsus
fuerit; idem valet in omni exercitio pietatis deliberatè
suscepto. varia autem hæc habes; quibus adspirare divi-
nam gratiam ad utilitatem omnium supplex rogo.

Obserua autem in omni deliberatione varijs moti-
bus ac spiritibus animam huc illucque impelli: Ideò-
que illos discernere plurimum expedit, imò necessa-
rium est; ut voluntatem Dei certiùs exploratam dili-
gentiùs exsequamur. Quocirca considerationem de
spirituum notis hæc subjectam accipe.

Consideratio de notis spirituum.

*Mundi peri-
sula.*

ANGELVS CVSTOS. Vidésne quantis periculis
via vitæ tuæ obsita sit, quot præcipitia, quot devia,
& ducem quærere, & sequi moraris? nescis quàm mul-
ti amici in speciem se comites viæ offerant, cum sint
hostes capitales? Vide igitur quàm diligenter ob-
servandi

servandi sint & probandi spiritus si ex Deo sunt, nam & diabolus transfiguratur sese in Angelum lucis.

HOMO. Hæc me una cura sæpè sollicitum habet, videorque mihi stare non ratò in multo, cuius viæ variæ sint & irremeabiles: quarum aliæ tutæ, aliæ periculossimæ. O Angele mi, dux vitæ meæ, tu nosti viam meam & cæcitatem; & scio, tibi pro charitate tuâ nihil magis curæ est, quàm ut velut Raphaël ducas me in optatos amplexus Domini mei, & in domum Domini Dei nostri. O quantum mihi tunc gratulabor, quantum tibi gratias agam, ô spiritus purissime, quomodo te amplectar, postquam hoc mare magnum enavigavero, & naufragium per te enatavero, & inter tot spiritus malos & bonos, seu ventos contrarios rectum vitæ cursum tenuero. O benignissime IESU, qui dignatus es mihi dux esse, & via, & hunc Angelum dare, qui me comitetur & ducat ad te, ne unquam permittas, ut ille spe suâ, & ego salute meâ frustremur, alioque spiritu agar, quàm tuo; scio enim, scio quòd qui spiritum tuum non habet, Christe IESU, non est tuus.

*Angelus Cio:
stos sequen-
dus.*

*Gaudium
Sanctorum
de periculis
evitatis.*

CHRISTVS DOMINVS. Aspice quot fallaciæ, & deceptiones in orbe universo insidientur tibi, ut non inicitis prudentiæ tuæ. Quot enim ethnicorum sectæ? numeras si potes. Quot hæresum capita & deliria, quibus in errorem tot animæ inducuntur, & perniciem? Et verò quid est malorum vita, nisi error in viâ, de quo ipsi ferò queruntur in inferno, dicentes: Ergo erravimus, & ambulavimus vias difficiles, & viam Domini ignoravimus. *Hæcine vera, ut sup. pag 17.*

*Fallacia
mundi.*

HOMO. Nihil verò magis, ô Salvator mi, percellit animum meum, quàm quòd audiam, & videam etiam Cedros Libani cecidisse, Origenes, Luciferos, Tertullianos, & velut igne fatuo abductos, aut in palustria carnalium, aut ad præcipitia arrogantia devenisse. Gratias tibi ago, quòd usque in hanc horam

Sap. 5.

L serva-

Spes in Deo. seruaueris me, & cum ignorem quid serus vesper uehat, & sciam infirmitatem meam, iacto cogitatum meum in te Domine, & spero quod duces me, & non despicias me. *Haccine firmâ fide, ut sup. pag. 8.*

*Dæmonium
vigilantia.* CHRISTVS. Vigilate & orate, ut non intretis in tentationem: non est colluctatio uestra aduersus carnem & sanguinem, sed aduersus principes tenebrarum harum mundi rectores, qui tot millibus annorum exercitati, perpetuò vigilant, ut superent incautum.

*Numerus.
1. Paral. 10.
Ezech. 51.* HOMO. Eheu Domine! quis poterit resistere huic multitudini, & tot rugientibus leonibus præparatis ad escam? verum tamen si tu Deus pro nobis, quis contra nos? Et didici ex Antonio tuo alijsque Athletis timidissimos illos esse, & cruce tuâ fractos, ubi viderint viriles animos, velut mulieres cedere, & à pueris & virgunculis in nomine tuo pugnantibus superari.

*Imbecillitas.
Psal. 26.* Ideò dico cum Prophetâ tuo, innixus gratiæ tuæ; Eri consistant aduersum me castra, non timebit cor meum.

*Fides scuti.
Ephes. 6.
Prov. 28.* CHRISTVS. Nulla armatura melior quàm scutum fidei, in quo potestis omnia tela nequissimi hostis extinguere; nulla melior confidentia in me, & diffidentia tui. Ideò iustus, sicut leo confidens, absque terrore erit. Vide tamen ut arcem animæ tuæ sæpè explores, quòd & hostis facit, & quâ parte minùs firma est, eam muni assidue, ibi excuba. Adverte item hosti extrâ muros posito faciliè resisti, non ita admissò. Itaque allide parvulos tuos ad petram, & cogitationes pravas in semine opprime. Attendite, dixi, à falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, & adverte tibi dæmonem sæpè obsequi; Primò, bonis cogitationibus, ac deinde incautos seducere, ideòque seriò examina quò te ducat hæc vel illa cogitatio. *Credo tibi, ô aterna veritas, ut supr. pag. 7.*

*Principiis
obstandum.*

*Desideria
terrena retia
sunt.*

HOMO. Gratias tibi ago Deus meus, lux vera, quæ

quæ illuminasti me, ut viderem terrenarum rerum desideria esse reia, & quidquid ad ambitionem tendit, aut opum cupiditatem aut sensualitatem, etsi blandiatur carni, venenum esse animi, ab hoste propinatum. Illumina quæso sic semper oculos meos, ut nunquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus: prævalui adversus eum.

CHRISTVS DOMINVS. Aliàs, uti Pharao Israelitas opere lateris, & luti, ut perfectionem ad terram sanctam, & perfectionis culmen impediatur molestiis, scrupulis perturbat: nihil enim illi familiarius quàm tristitia, & mæror, quibus ipse inferno additus vos involvere nititur. Non existimes tamen obmurmurantem sensualitatem, cum mortificatio ei proponitur, audiendam, sed scias quòd inimici hominis domestici ejus.

Denique lapidem Lydium vitam meam habe, & doctrinam. Id tamen etiam adverte, ne dum tenebras hostis offudit, & nox est, inter laqueos & præcipitia constitutus vel retrocedere vel progredi anxie nitaris, sed sta velut in tenebroso loco, donec aspiret dies, & inclinentur umbræ, & velut in tempestate fige anchoram. Adhibe etiam in consilium spiritualem Patrem; & quisquis tibi suggerit, ut celes consilia tua, ut sit tibi nuncius Principis tenebrarum, qui & lucem odit, & cum pater sit mendacij, veritatem. Itaque ut casta puella fœdi amatoris technas aperire parenti: neque te deseram, neque derelinquam. *Veni Sancte Spiritus, & emitte*, &c. ut infra pag. 164.

HOMO. Tu, scio Domine, ut Antonio pugnantem contigit, velut Imperator in acie, ades & spectas nos pugnantes. In quo mihi magna fiducia, quodque tentare nos non possit hostis, nisi te patre misericordiarum permittente. Ita legimus petiisse eum ut Jobum tentare posset, & experuisse ut Petrum cri-

L 1

braret

*Qui bonos
turbat da-
mon.*

*Vita Christi
consideranda.*

*In tentatione
nihil mi-
tandum.*

*Consulenda
Confessaria.
Damo vult
latere sugge-
stiones.*

*Deus præses.
Nihil potest
demon, nisi
Deo permit-
tente.
Luc 22.*

1. Cor. 10.

braret sicut triticum; sed tu Domine fidelis es; qui non patieris nos tentari supra id quod possumus. Hæc spes reposita in sinu meo. *Veni sancte Spiritus*, ut infra.

Tentatio à Deo tibi permittatur.

Vita honorum varia, tristis & lata.

Tentationis remedium efficax est spes. Signum boni Spiritus pax.

Nota.

Nisi Deus luceat in tenebris sumus.

CHRISTVS. Si ad modicum te derelinquam, tum fac ut appareat virtus & fidelitas tua, uti in aduersis malorum ignavia ac torpor, quæ sæpè tentationis causa, excute, & humilia te valde in conspectu meo; ut enim infirmitatem tuam discas, vel torporem excutias, vel me patientiâ tuâ honores, ut Tobia, & Jobo accidit, tentari te permitto, & vires simul largior ad superandum.

HOMO. O benignissime Deus verè secundum multitudinem dolorum meorum consolationes tuæ latificaverunt animam meam: & si boni fuerimus, uti in universa vitâ tuâ, & Sanctorum tuorum contigit, permiscendo tristitia latis miâ & suavi varietate vitam nostram contexes.

CHRISTVS. Hæc spe animum erige, quodque ego bonitas & sapientia infinita in pondere, numero & mensurâ omnia faciam; hæc sit consolatio tua, omnemque respice, quæ non trahit ad me, & omne lumen, quod non tendit in me. Quidquid item perturbat pacem mentis tuæ, id à me, qui sum princeps pacis, scias non esse profectum. Gaudium & pax in Spiritu Sancto, quâ supra terrena elevaris, & ab ijs animus avocatus, notæ sunt benignitatis meæ. Ac dum tranquillo uteris, & pace, ad tempestatem & bellum animum præpara. Dum lux est, prospice quâ suboriente nebulâ tibi eundum.

Oratio seu protestatio sequendi bonum spiritum.

VENI, sancte Spiritus, & emitte calitus lucis tuæ radium: veni Pater pauperum, veni lumen cordium; sur-

ge Oriens, & dispelle tenebras meas, ne quando dicat inimicus meus, Prævalui adversus eum. O lux amabilis, quomodo non diligam te potius quam tenebras meas, quam principem tenebrarum harum? nisi enim tu illucesceres mihi, pauld minus in inferno habitaret anima mea: nisi nubem vanitatis dispergeres, numquid rectum iter tenere possem in magno vita hujus pelago? neque tenere potero, nisi tu spes omnium finium terra, & in mari longè aperias te mihi, & viam monstres. Ecce, quot miseras animas fyrtes infernaq; charybdes absorbent! Ecce quot erroribus & specie recti decepti ethnici abeant, cheu! in tenebras exteriores, quia tu lumen iustitia non fulsisti eis! mihi autem verè, verè apparuit humanitas ac benignitas tua, ut abnegando impietatem & secularia desideria, sobriè, justè, & piè tibi vivam, & te sequar, ô vita mea, ascendamq; super altitudinem terra, ut frustra jaciatur rete ante oculos pennatorum: Qua enim major humanitas, quam te Deum fieri hominem? qua major apparere potest benignitas, quam te impuri cordis mei fieri hospitem? Non ut pascaris, qui pascaris inter lilia pane Angelorum, sed cibus mihi fias viatori, ut sobriè vivam præclaro hoc calice inebriatus, & justè, sanguine tuo mundatus, & piè amore tuo sauciatus. Veni igitur, & vide, & perfice vineam istam & voluntatem, quam plantavit dextera tua. Quis dabit mihi pennas sicut columbae, & volabo & requiescam: Etenim anima mea sicut passer invenit sibi domum, & turtur nidum, ubi ponat pullos suos, nempe Altaria tua Domine virtutum. Beatus homo qui sperat in te; in illis enim sacrificium semper tibi placet spiritus contribulatus, cor contritum & humiliatum, & gemitus anima quærentis te, sed electa & formosa columba tua.

Absit ergo, ut deinceps oculos statuam declinare in terram. Cùm enim videro meas cogitationes ad terrena, ad caduca inclinare, nōne manifestum erit, quòd sapientia hæc terrena sit, animalis & diabolica? sapientia enim quæ de sursum est, à te, Deus, lux incommutabilis, fons bonorum omnium, vocat nos à terrenis ad celestia, à creaturâ ad creatorem, à transitorijs ad æterna. In his dilatatur animus, & gustat quàm sis suavis, ô dulcedo ineffabilis: in illis tenebrescit, & amaritudo line repletur,

Psal. 93.

Gratiarum
actio.

Tit. 3.

Prov. 1.

 Applicatio
ad Com-
munionē.

nec quiescere potest, quia non est ei quies nisi in te. Dignare ergo, Domine precedere omnes actiones meas, fac ut omnis cogitatio & operatio à te semper incipiat, & per te coepta finiatur; & licet consurgant adversum me castra, non timeat cor meum. nonne enim certò novi, quia non patieris me tentari supra id quod possum, neque relinques sine testimonio? Imò precedes faciem meam, & ostendes viam in quâ ambulem. Ad te levavi animam meam, Deus meus, in te confido, non erubescam, neque obsecro irrideant me inimici mei: etenim universi qui sustinent te, non confundentur, sed in secula seculorum laudabunt te, & benedicent nomini tuo in seculum, & in seculum seculi. Amen.

Psal. 126.

Psal. 124.

Capita nonnulla exempli gratiâ allata, in quibus deliberationis modus usui esse potest.

Pro principibus viris in republicâ.

DE Magistratu, an aliquis petendus & suscipiendus. Quomodo Dei hostes ad illius obsequium adduci possint, & animæ, vel à gentilismo, vel hæresi converti.

Qui ad dignitates vocandi.

Quomodo pietas promovenda, & cultus Dei in se & in subditis.

Quomodo justitia administranda.

Qui qualesque consilarii adhibendi.

Quomodo pauperes sublevandi.

Quomodo inimici conciliandi.

De injuriarum oblivione.

De debitorum solutione.

De familiæ ordinatione.

Pro ijs qui in secundis consistunt, ac mediâ fortunâ.

An officium aliquod suscipiendum.

An conjugalis status, an cælibatus eligendus.

An

An & qualiter præcipuè pietas colenda.
Qualiter familia ordinanda quoad pietatem & necessaria.

De liberorum educatione.

De pace cum propinquis servandâ.

De litibus fugiendis, & inimicitis tollendis.

De sumptuum moderatione & conviviorum.

De æmulatione malâ extirpandâ.

De pauperum singulari curâ habendâ.

Pro alijs.

Quis status eligendus, conjugalis, an Religiosus, & quis, vel quæ uxor, &c.

Quod genus artis pro vitâ tuendâ eligendum.

Quo pacto pietas colenda, & quoties confessio instituenda.

An Sodalitati nomen dandum,

An quales socij deligendi.

De monitore eligendo,

De eleëmofynarum largitione,

De orationis studio.

De relaxatione animi.

De B. Virginis cultu singulari.

Praxis in deliberatione adhibenda.

Considera semper coram Deo in luce ejus, principium cogitationum & finem, etsi maximè remotum, atque attē de ansis resignatus & pacificus, hoc enim certissimum Dei præsentis signum, quia in pace factus est locus ejus. Plurimum certè lucis hauriet, quisquis in cogitationibus, verbis & actionibus finem sapē scrutabitur, & quantum à purâ intentione declinet, eeu lucidissimo septentrione ac helice operationum nostrarum Christo Iesu Domino nostro.

Secundò, consilium aliorum exquire: nemo sibi bonus medicus, nemo consiliarius; & cum moneat Spiritus, ne ionitatur prudentiæ nostræ; nisi illi pareamus, sapientium sapientiam reprobabit, qui humiles & mites consuevit docere vias suas.

Indifferētia in deliberatione maximè necessaria.

Psal. 75.

Vide quòd cogitationes tendant.

Aliorū consilio fructu in proprijs.

Tertiò, ad Venerabile Sacramentum, atque os Domini consule, Patronosque, maximè Angelum Custodem roga & interroga de viâ bonâ,

*Alius modus delibe-
randi.*

Quartò, ad resignationem conducet, si fortè in alteram partem propendeas, ut exercitio certo voluntatem in medio, & æquilibrio constituas. In rebus minoris momenti non est absque exemplo, aperto Euangelio, vel simili libro explorare divinam voluntatem.

Item certas preces ad honorem Angeli Custodis dicere pro lumine.

Iudicio Confessarij plurimum iudicium.

Sed maximè hîc valet consilium Confessarij aut viri pii, quòd sequendum tibi proponas post varias preces, quibus à Deo lumen illi, & tibi postulaveris. *Dignatus es, amantissime Iesu, ut supra pag. 10.*

IACVLATORIÆ

quibus directio Sancti Spiritus exquiritur.

- Pfal. 24. **V**ias tuas, Domine, demonstra mihi, & semitas tuas edoce me.
- Pfal. 142. **N**otam fac mihi viam in quâ ambulem, quia ad te levavi animam meam.
- Ibid. **D**oce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. *Actiones nostras, quasumus Domine adspirando præveneri, & adiuvando proseguere, ut cuncta nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te cæpta finiatur.*
- Pfal. 50. **C**or mundum crea in me, Deus, & spiritum rectum innova in visceribus meis.
- Pfal. 138. **P**roba me, Deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas.
- Pfal. 118. **D**educ me in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui.
- Actor. 9. **D**omine, quid me vis facere?

CAPVT II.

Deliberatio de perfectionis seu quotidiani progressus studio, postquam quis in viam reversus est.

HOMO. O Sapiëntia æterna, Christe IESU, salus mea, dux meus, & dulcissimum refugium meum, posuisti me in viâ hâc, qui creasti me, & ostendisti mihi bona plurima, quæ præparasti diligentibus te. & ecce perfe-